

[Oluf Pedersen.]

ringelser af det oprindelige Forslag, har man ogsaa opgivet dette, og det ser altsaa ud til, at alt skal gaa, akkurat som det gik før, saaledes at Loven for saa vidt ikke bliver til ringeste Gavn.

Det er ud fra denne Begrundelse, jeg har stillet Ændringsforslag til Lovforslaget, Ændringsforslag, som gaar ud paa at forbyde Eksporten af Krigsmateriel. Jeg foreslaaer, at der i § 3 gives et Forbud, og at Stk. 2 i § 12, hvorefter der gives de nuværende Fabrikker en privilegeret Stilling, stryges, og jeg gør det ud fra den Opfattelse, at det er en Forbrydelse at række Haand til Eksport af Krigsmateriel, og at alle de Penge eller en Del af de Penge, som denne Eksport indbringer, giver Mulighed for Propaganda for øgede Rustninger, som truer Freden. Det vil sige, at det efter min Opfattelse i videste Forstand er en slet Virksomhed, og denne slette Virksomhed bør stoppes. Hvis Dødens Købmænd skulde føle, at de derved er blevet traadt for nær, maa jeg sige, at det er efter mit Skøn urigtigt. Det er Virksomheder, som ikke bør have Lov at trives, og som der bør sættes en Stopper for. Nu ved jeg, at den nuværende Lovgivning paa dette Omraade af Regeringen fortolkes saadan, at der nok maa finde Eksport af Krigsmateriel Sted, men ikke til krigsførende Lande. Efter hvad jeg kan se, er det imidlertid saadan, at der har fundet en ret stor Eksport Sted af Krigsmateriel her fra Danmark til et Land, for hvis Vedkommende man utvivlsomt maa gaa ud fra, at det dertil eksporterede Krigsmateriel er gaaet videre, saaledes at man i Virkeligheden indirekte fra Danmark er kommet til at levere Krigsmateriel, som er taget i Brug af Oprørerne under den spanske Konflikt. Det forekommer mig, at Regeringen, naar den skal skønne i visse Tilfælde, som den skal det efter Bestemmelserne i Lovforslaget, nemt vil kunne komme ud for den Slags, som her utvivlsomt har fundet Sted, og derfor er der efter min Mening ikke anden Vej at gaa end at give Forbud mod Eksport af Krigsmateriel. Man ved jo, at det Krigsmateriel, som eksporteres, om ikke straks saa paa et eller andet senere Tidspunkt skal anvendes — det er jo Meningen med det — til at slaa Mennesker ihjel med.

Jeg mener, at en saadan Eksport har Danmark Raad til at undvære, og jeg er fuldstændig uenig med det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen, som mente, at hvis man forbød denne Eksport af Krigsmateriel, saa vilde Danmark blive fattigere. Jeg mener tværtimod, at hvis man forbød denne Eks-

port af Krigsmateriel, saa vilde Danmark blive rigere. Jeg synes ikke, den danske Regering kan være en saadan Lovgivning bekendt, og jeg synes, at man i den danske Rigsdag burde være forskaanet for denne Talen om, at Danmark tjener sig rigt og er vel tjent med at have Vaabenfabrikation og stor Eksport af Krigsmateriel.

Jeg skal anbefale at stemme for de af mig stillede Ændringsforslag og at stemme imod Regeringens Forslag.

Victor Pürschel: Ved dette Forslags første Behandling rettede jeg paa forskellige Punkter en Kritik mod Forslaget, navnlig mod §§ 2 og 8. Denne Kritik er paa saa at sige alle væsentlige Punkter imødekommet ved de stillede Ændringsforslag. Vi mener herefter at kunne stemme for Forslaget, som vi anser for væsentligt forbedret derved. At denne Betragtning er rigtig, er blevet væsentlig bestyrket derved, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen anser det for en Forringelse; det er i hvert Fald et meget stærkt Indicium i den Henseende.

Der forelaa for Udvalget Oplysninger om, at visse Virksomheder, som omfattes af Lovforslagets Ord, men for hvilke de Grunde, Lovforslaget er baseret paa, ikke gælder, gerne vil have, at Ministeren skulde benytte sin Dispensationsbeføjelse med Hensyn til dem, saaledes at de ikke rammes af Forslagets Regler. Det gælder f. Eks. en Virksomhed som Aktieselskabet De Danske Sprængstoffabrikker, der jo uanset dets krigeriske Navn er en meget fredelig Virksomhed, og det gælder ogsaa en anden stor Virksomhed, som der ikke er Grund til at gaa nærmere ind paa her. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister vil stille sig villig over for disse Ønsker fra de paagældende Virksomheder.

Med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, skal jeg sige, at jeg forstod, at det er noget, der ligger det ærede Medlem meget paa Sinde, og som han tillægger stor principiel Betydning. Jeg kan derfor kun beklage, at det ærede Medlem var nær ved at komme for sent til Toget. Naar noget ligger en saa stærkt paa Sinde, maa man sørge for at være i god Tid med det. Det gode Raad giver jeg det ærede Medlem ganske gratis vil Benyttelse ved en senere Lejlighed. Dernæst vil jeg henstille til det ærede Medlem, at han fremtidig stiller saadanne Ændringsforslag, at de tilfredsstiller ham selv i hvert Fald; det er da det mindste Krav, man kan stille til dem. Jeg kan ikke